

§ 95.

For Retssgebyrer til Colonialkassen saavel som Befordringspenge og Diæter til Retsembedsmænd, Sportler og Befordringspenge til de Mænd, der bruges som Vidner ved Retshandlinger eller til at foretage Syns- og deslige Forretninger, kan paa vedkommende Retsembedsmands Begjæring, hvilken forsaavidt det de formielte Mænd Tilkommende angaaer maa være støttet paa Forlangende af disse, efter foregaaende Ordre af Overovrigheden foretages Udpantning, som dog ei maa begjæres forinden 4 Ugers Forløb, fra den Tid af at regne, at de omhandlede Beløb burde være erlagte, ligesom saadan Udpantning heller ikke maa stee for Restancer, der ere over 1 Aar gamle. Paa samme Maade kunne de Stævningsemænd tilkommende Sportler og Befordringspenge efter deres Begjæring inddrives ved Udpantning.

Udpantningsordrene bør indeholde den Clausul, „paa Requirerentens An- og Tilsvær“, med Hensyn til, at den, hvem Udpantning er overgaaet, bør være berettiget til ved ordinair Rettergang at sagsøge Requirerenten, forsaavidt den Fordring, hvorfor han har forlangt Udpantning, maatte i nogen Henseende være urigtig. Tovrigt følger det af sig selv, at vedkommende Embedsmand eller Andre, hvis Fordringen bestrides, kan istedfor strax at begjære Udpantning søge den Paagjældende ved sædvanlig Rettergang.

§ 96.

Paa alle Acter og Documenter, for hvis Udstedelse eller Paategning Retsembedsmændene oppebære nogen Betaling, eller som angaae Forretninger, hvorfor Betaling af dem er oppebaaren, bør den modtagne Betaling anføres med Tal og den samlede Sum tillige med Bogstaver; hvilket skal gjælde saavel om den Godtgjørelse for Befordringsudgifter, som maatte have fundet Sted, som om egentlige Gebyrer. Paa Documenter, for hvis Udstedelse der i Almindelighed erlægges Betaling, men som i det særlige Tilfælde, t. Ex. til offentligt Brug eller i en henificeret Sag, er meddeelt uden Betaling, bør dette udtrykkelig angives, med Oplysning om Grunden.

Forsømmer Embedsmanden at iagttage foranstaaende Forrifter, bør han, første Gang han befindes i saadan Forseelse, bøde fra 5 til 10 vest. Dlr., anden Gang fra 10 til 20 vest. Dlr., tredje Gang fra 20 til 40 vest. Dlr., og fjerde Gang efter Omstændighederne enten med høiere Bøde indtil 100 vest. Dlr. eller med Embedsfortabelse.

§ 97.

Undlader nogen Embedsmand at opkræve noget Colonialkassen tilkommende Gebyr, eller opkræver han samme med et ringere Beløb end fastsat, bliver han selv ansvarlig for det Manglende, mod Regres til Vedkommende. Ex. saadant Ansvar flere Gange blevet gjort gjældende imod en Embedsmand, og han desuagtet udviser ny Forsømmelse i saa Henseende, kan han straffes med Bøder eller under stærpende Omstændigheder med Embedsfortabelse.

Underlæaer nogen Embedsmand de Colonialkassen efter denne Anordning tilkommende Gebyrer, bør han ei alene have sit Embede forbrudt, men tillige straffes efter Lovens almindelige Grundsætninger om Straf af denne Art af Forbrydelse, foruden at give Skadeserstatning.

§ 98.

Derfor en Retsembedsmand til egen Fordeel kræver eller oppebærer Sportler, Befordringspenge eller anden Godtgjørelse, som om de vare hjemlede ved de gjældende Forrifter, medens han veed, at de enten aldeles ikke skyldes eller kun med et ringere Beløb, straffes han med Embedsfortabelse og under stærpende Omstændigheder tillige med anden Straf efter Lovgivningens Grundsætninger.